

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument ze zasedání

A7-0028/2013

30. 1. 2013

ZPRÁVA

o větším využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a schopnosti reagovat (2012/2104(INI))

Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Zpravodaj: Oreste Rossi

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU	12
VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	15

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o větším využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a schopnosti reagovat (2012/2104(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na článek 11 Smlouvy o EU a článek 5 Protokolu o uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality,
- s ohledem na články 191 a 192 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na sdělení Komise adresované Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o provádění právních předpisů Evropského společenství v oblasti životního prostředí (COM(2008)0773),
- s ohledem na sdělení Komise adresované Radě a Evropskému parlamentu a nazvané „Hodnocení politiky v oblasti životního prostředí za rok 2008“ (COM(2009)0304) a na příložený dokument,
- s ohledem na sdělení Komise adresované Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů a nazvané „Větší využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a schopnosti reagovat“ (COM(2012)95),
- s ohledem na 29. výroční zprávu o kontrole uplatňování práva EU (2011) (COM(2012)0714),
- s ohledem na své usnesení ze dne 20. dubna 2012 o přezkumu 6. akčního programu pro životní prostředí a stanovení priorit pro 7. akční program pro životní prostředí – Lepší životní prostředí pro lepší život¹,
- s ohledem na závěry Rady na téma „Zdokonalit nástroje politiky v oblasti životního prostředí“ ze dne 20. prosince 2010,
- s ohledem na závěry předsednictví Rady k 7. akčnímu programu pro životní prostředí ze dne 19. dubna 2012,
- s ohledem na interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů (2003/C 321/01),
- s ohledem na předběžné stanovisko Výboru regionů nazvané „Úloha místních a regionálních orgánů v budoucí politice životního prostředí“,
- s ohledem na stanovisko Výboru regionů nazvané „Na cestě k 7. akčnímu programu pro

¹ Přijaté texty, P7_TA(2012)0147.

životní prostředí: lepší uplatňování environmentálního práva EU¹

- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o přístupu k právní ochraně v otázkách životního prostředí (COM(2003)0624) a na text, který Evropský parlament přijal v prvním čtení²,
- s ohledem na článek 48 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin a stanovisko Petičního výboru (A7-0028/2013),

Obecné připomínky

- A. vzhledem k tomu, že právo EU má podobu směrnic, které stanoví obecná pravidla a cíle, přičemž volbu prostředků k dosažení těchto cílů ponechává na členských státech a regionálních a místních subjektech;
- B. vzhledem k tomu, že hlavní odpovědnost za zajištění účinného provádění a vymáhání právních předpisů EU spočívá na vnitrostátních orgánech, velmi často na regionální a místní úrovni;
- C. vzhledem k tomu, že neúčinné provádění právních předpisů nejen poškozuje životní prostředí a lidské zdraví, ale vyvolává rovněž nejistotu v oblasti průmyslu, brání rozvoji jednotného trhu a vede k větší byrokracii, a tím i k vyšším nákladům;
- D. vzhledem k tomu, že studie dospěly k závěru, že plné provádění právních předpisů jen v odvětví odpadového hospodářství by ročně vytvořilo 400 000 pracovních míst a ušetřilo 72 miliard EUR³;
- E. vzhledem k tomu, že neuspokojivý stupeň provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí se odráží ve velkém množství případů porušení předpisů a stížností v této oblasti;
- F. vzhledem k tomu, že nedostatek přesných informací a poznatků o stavu provádění právních předpisů a množstevních údajů za několik oblastí životního prostředí je překážkou pro řádné provádění *acquis* v oblasti životního prostředí;
- G. vzhledem k tomu, že podle Komise se roční náklady na nedostatečné provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí v současné době rovnají 50 miliardám EUR ve formě nákladů vydávaných ve zdravotnictví a přímých nákladů na životní prostředí, nepočítaje v to negativní dopad na stav životního prostředí v EU; vzhledem k tomu, že od roku 2020 tyto roční náklady vzrostou na 90 miliard EUR⁴;
- H. vzhledem k tomu, že problémy vyplývající z provádění právních předpisů EU v oblasti

¹ Úř. věst. C 17, 19.1.13, s. 30.

² Přijaté texty, P5_TA(2004)0239.

³ zpráva BIOS, COM/2012/095

⁴ Evropská komise, Generální ředitelství pro životní prostředí, „Náklady na nedostatečné provádění *acquis* v oblasti životního prostředí“, závěrečná zpráva, ENV.G.1/FRA/2006/0073, září 2011

životního prostředí mohou být dvojí – na jedné straně pozdní nebo nedostatečné provádění a na druhé straně nadměrné provádění („gold plating“), přičemž oba aspekty jsou v rozporu s původními politickými myšlenkami právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;

- I. vzhledem k tomu, že existují značné rozdíly v provádění právních předpisů jak mezi členskými státy, tak v rámci členských států, a tyto rozdíly vedou k negativnímu dopadu na životní prostředí a vyžadují tak systematictější a celistvější přístup s cílem tyto nesrovnalosti v provádění právních předpisů řešit;
- J. vzhledem k tomu, že životní prostředí bylo v roce 2011 oblastí, v níž bylo v EU zjištěno nejvíce případů porušování práva Společenství (299 případů), což představuje 17 % všech případů porušování práva, a že v roce 2011 bylo v této oblasti zahájeno 114 nových řízení o nesplnění povinnosti¹;
- K. vzhledem k tomu, že plný soulad s právními předpisy EU v oblasti životního prostředí je podle Smlouvy povinný a je kritériem pro využívání fondů EU v členských státech; vzhledem k tomu, že členské státy by tak měly provádět právní předpisy včas a hospodárně s cílem zlepšit stav životního prostředí v EU;
- L. vzhledem k tomu, že šestý akční program pro životní prostředí byl narušován neustálými nedostatky při provádění právních předpisů ve vyspělých oblastech politiky, jako je regulace znečišťujících látek, nakládání s odpady, vodohospodářství a čištění odpadních vod a ochrana přírody;

Provádění právních předpisů jako společný úkol a příležitost

- 1. vítá sdělení Komise s názvem „Větší využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a schopnosti reagovat“ (COM(2012)0095),
- 2. naléhavě žádá členské státy, aby přijaly všechna opatření, která jsou pro ochranu životního prostředí a podporu udržitelného rozvoje nutná a aby současně pamatovaly na nezbytnost zdravého a konkurenceschopného hospodářství; zdůrazňuje, že místní obyvatelé musejí mít při rozhodování o co nejlepším vyvážení lidských potřeb a potřeb jejich životního prostředí významné slovo;
- 3. domnívá se, že regionální a místní subjekty by mohly na základě politik EU v oblasti životního prostředí posílit smysl pro spolupráci a zaručit lepší provádění právních předpisů;
- 4. domnívá se, že administrativní zátěž není vždy výsledkem nadměrného nebo nedostatečného provádění právních předpisů; uvádí, že administrativní náklady jsou nevyhnutelné, ale měly by být vzhledem k jejich negativnímu dopadu na občany a na průmysl udržovány na co nejnižší úrovni;
- 5. poznamenává, že mnohé zbytečné administrativní náklady spojené s právními předpisy v oblasti životního prostředí jsou výsledkem nepřiměřených nebo neefektivních postupů ve veřejné nebo soukromé správě v různých členských státech a v jejich regionálních nebo

místních orgánech;

6. zdůrazňuje, že pouze včasné a řádné provádění (provedení) právních předpisů EU ze strany členských států a regionálních a místních orgánů zajistí dosažení požadovaných výsledků příslušné politiky EU;
7. zdůrazňuje, že ústředním bodem právních předpisů EU je zajištění rovných podmínek a společného trhu i harmonizovaného přístupu;
8. je toho názoru, že účinné provádění právních předpisů může průmyslu přinést výhody například díky snížení administrativní zátěže, zajištění bezpečnosti investic a z toho vyplývající tvorbě dalších pracovních míst;
9. vyjadřuje politování nad tím, že občané se o právních předpisech EU dozvídají až po jejich vstupu v platnost; je toho názoru, že pro vyšší míru přijetí a pochopení cíle právních předpisů EU je nutný prostředek, který by zajistil výměnu informací mezi zákonodárci a občany již v ranější fázi;
10. vysvětluje, že Komise jako strážce Smluv by měla jednat dříve, aby umožnila lepší a včasnější provádění právních předpisů; žádá Komisi, aby přezkoumala, co je potřeba k zajištění řádného uplatnění, provedení a prosazování právních předpisů v oblasti životního prostředí;
11. poznamenává, že stávající roztržičnost provádění právních předpisů v členských státech poškozují rovné podmínky pro průmysl a zvyšuje nejistotu, pokud jde o přesné požadavky, což odrazuje od investic do těch oblastí životního prostředí, v nichž mohou vznikat pracovní místa;
12. zdůrazňuje, že odpovědnost evropských orgánů, pokud jde o právní předpisy EU, nekončí schválením právních předpisů Parlamentem a Radou a že Evropský parlament chce pomáhat členským státům při zajišťování účinnějšího provádění právních předpisů;
13. vyzývá Komisi, členské státy a dotčené oblasti, aby zlepšily tok informací a zvýšily transparentnost tím, že budou aktivnější a budou častěji ve vzájemném kontaktu;

Řešení zajišťující účinnější provádění právních předpisů

14. domnívá se, že úplné provádění a prosazování právních předpisů na všech úrovních je rozhodující a může v případě potřeby vyžadovat další posílení; zdůrazňuje tudíž nutnost jasných, konzistentních a neduplicitních právních předpisů v oblasti životního prostředí; potvrzuje, že mezi jednotlivými normativními nástroji, včetně právních předpisů EU v oblasti životního prostředí, musí být zajištěna koordinace a doplňkovost a musí být odstraněny mezery, které se mezi nimi vyskytují;
15. je toho názoru, že právní předpisy v oblasti životního prostředí mohou být účinněji prováděny díky šíření osvědčených postupů mezi členskými státy a mezi regionálními a místními orgány odpovědnými za provádění právních předpisů EU a rovněž prostřednictvím intenzivnější spolupráce s evropskými orgány;

16. vyjadřuje politování nad nedostatkem údajů o činnosti v oblasti souladu a prosazování na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, a proto žádá Komisi, aby tuto situaci zlepšila za pomoci svých sítí a orgánů, jako je Evropská agentura pro životní prostředí (EEA);
17. upozorňuje na význam posílení a sledování důležitých ukazatelů pro provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a vyzývá k vytvoření uživatelsky přívětivé internetové stránky, kde by byla k dispozici nejnovější měření ukazatelů a bylo by možné neformální srovnávání členských států;
18. domnívá se, že právě Komise by se měla nejvíce zasazovat o zajištění lepšího provádění právních předpisů, a vyjadřuje politování nad tím, že v současné době je tato činnost svěřována jiným orgánům, které často nemají kompetence Komise ani stejné personální zázemí či finanční prostředky jako ona;
19. naléhavě žádá Komisi a členské státy, aby pomohly zlepšit znalosti a kapacity osob zapojených do provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí na vnitrostátní, regionální a místní úrovni, a zajistily tak lepší využití potenciálu těchto právních předpisů; dále je toho názoru, že provádění právních předpisů by mohlo zlepšit i navázání dialogu s příslušnými zúčastněnými stranami;
20. vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnost uzavírání prováděcích dohod v rámci partnerství mezi Komisí a jednotlivými členskými státy nebo vzájemných dohod mezi členskými státy, a podpořila tak lepší provádění právních předpisů a pojmenování a řešení problémů v oblasti provádění právních předpisů;
21. vyzývá Komisi, aby přezkoumala, zda by větší zapojení místních orgánů do celého procesu definování politiky životního prostředí bylo užitečné při zlepšování provádění právních předpisů ve všech oblastech, včetně možnosti zřizování týmů za účelem provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí na regionální a místní úrovni;
22. doporučuje zavedení systematických a snadno dostupných on-line informačních nástrojů pro provádění právních předpisů; vyzývá všechny aktéry, ale zejména průmysl a občany, aby poskytovali prováděcím orgánům zpětnou vazbu týkající se problémů vyplývajících z provádění právních předpisů; spolehlivé, srovnatelné a snadno dostupné informace o stavu životního prostředí považuje za klíčový prvek, který umožní účinné sledování provádění právních předpisů;
23. naléhavě žádá Komisi, aby opětovně zvažila žádost o zavedení databáze osvědčených postupů, která by umožnila šíření osvědčených postupů při provádění právních předpisů v členských státech a u regionálních a místních orgánů; vyzývá Komisi, aby přezkoumala způsoby možného využití informačních a komunikačních technologií za účelem poskytování co největšího množství užitečných informací o tom, jak by mělo být právo EU v oblasti životního prostředí prováděno;
24. trvá na tom, že je důležité zpřísnit kontrolu provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí; z tohoto důvodu vyzývá k posílení stávajících kapacit a k zajištění souladu mezi různými subjekty pověřenými kontrolou v jednotlivých členských státech na základě pokynů EU;

25. zdůrazňuje nutnost zaměřit právní předpisy EU na boj proti případům poškozování životního prostředí pomocí úpravy právní odpovědnosti za poškozování životního prostředí a sociální odpovědnosti podniků; domnívá se, že k tomuto účelu jsou zásadně důležité veškeré iniciativy zaměřené na podporu a šíření větší sociální odpovědnosti podniků v oblasti životního prostředí, neboť z této odpovědnosti vyplývá pro podniky požadavek zohledňovat strategii udržitelného rozvoje;
26. připomíná, že z řádného provádění právních předpisů EU v oblasti životního prostředí lze získat řadu výhod: třemi příklady takových výhod jsou rovné podmínky pro hospodářské subjekty na jednotném trhu, podnět k inovacím a získání výhodného postavení pro podniky v EU;
27. zdůrazňuje, že vysoká úroveň ochrany životního prostředí je jedním z hlavních cílů Evropské unie a občanům taková úroveň přinese přímé výhody, jako jsou lepší životní podmínky díky zlepšené kvalitě ovzduší, snížení hluku a menším zdravotním problémům;
28. zdůrazňuje, že EU má ambiciózní plán přejít do roku 2050 k hospodářství, které by bylo odolné, účinně využívající zdroje a nízkouhlíkové, a že k dosažení tohoto cíle je třeba aktivní zapojení na všech úrovních; připomíná, že společné úsilí je rozhodující pro zajištění růstu hospodářství EU, který zohlední omezené zdroje a kapacitu planety;
29. vyjadřuje politování nad faktem, že postup projednávání směrnice o přístupu veřejnosti k právní ochraně v otázkách životního prostředí¹ se zastavil již v prvním čtení; vyzývá proto spoluzákonodárce, aby opět zvážili svůj postoj a umožnili tak najít východisko z patové situace;
30. za tím účelem doporučuje sdílení poznatků mezi soudními systémy členských států, které se týkají porušování a nedodržování právních předpisů EU v oblasti životního prostředí;
31. za velmi důležité považuje sledování činností spojených s prováděním právních předpisů, a proto zdůrazňuje význam práce, kterou v rámci svých statutárních pravomocí v této oblasti vykonává Evropská agentura pro životní prostředí (EEA);
32. zdůrazňuje významnou úlohu EEA při zajišťování spolehlivé základní znalosti, na nichž staví politika a provádění právních předpisů, a uznává práci, kterou EEA v této oblasti vykonala; naléhavě žádá EEA, aby dále rozvíjela svou schopnost pomáhat Komisi a členským státům při zajišťování kvalitního sledování informací o životním prostředí shromážděných v různých částech EU a jejich srovnatelnosti; dále vyzývá EEA, aby se soustředila rovněž na budování kapacit a šíření osvědčených postupů v členských státech; očekává, že nová strategie EEA se podrobněji zaměří na provádění právních předpisů;
33. podporuje záměr Komise požádat členské státy, aby s její podporou vypracovaly strukturované rámce pro provádění a informace pro všechny klíčové právní předpisy EU v oblasti životního prostředí, aby objasňovaly hlavní ustanovení směrnice a stanovily druh informací potřebný k doložení toho, jak je prováděno právo EU;
34. bere na vědomí časté obavy, jež mají předkladatelé petic v několika oblastech politiky

¹ COM(2003)0624.

životního prostředí, které se týkají například skladování odpadů a nakládání s ním, přírodních stanovišť volně žijících zvířat a kvality ovzduší a vodních toků; oceňuje jejich snahu přivést orgány k odpovědnosti a vyzývá členské státy, aby k nim byly otevřené a spolupracovaly s nimi;

35. naléhavě žádá Komisi, aby ve spolupráci s vnitrostátními orgány a v případě potřeby i za účasti EEA vytvořila útvar pro stížnosti, na nějž se budou občané moci obracet s problémy spojenými s prováděním právních předpisů v oblasti životního prostředí;
36. zdůrazňuje zásadní význam účinných kontrol a naléhavě žádá členské státy, aby posílily své kontrolní kapacity v souladu s osvědčenými postupy; požaduje společná minimální kritéria pro kontroly s cílem zajistit řádné provádění právních předpisů ve všech částech EU;
37. naléhavě žádá všechny aktéry, aby zefektivnili činnost v oblasti kontroly a dohledu za účelem efektivnějšího využívání dostupných zdrojů; v tomto ohledu rovněž zdůrazňuje význam systematictějšího používání vzájemných kontrol, na které upozorňuje Komise; zdůrazňuje nutnost doplnit stávající kontroly posílenou spoluprací a vzájemnými kontrolami mezi kontrolními orgány; vybízí Síť Evropské unie pro zavádění a provádění environmentálních předpisů (IMPEL), aby v tomto směru vyvinula určitou iniciativu; vyzývá rovněž Komisi, aby podporou sítí soudců a státních zástupců prosazovala znalosti a budování kapacit a aby v úzké spolupráci s Výborem regionů snižovala finanční náklady a zatížení životního prostředí vznikající v důsledku nedodržování právních předpisů a zajistila rovné podmínky pro všechny;
38. naléhavě žádá Komisi, aby zřídila kontrolní útvar pro právo v oblasti životního prostředí, jehož úkolem bude dohlížet na provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí a provádění těchto předpisů napomáhat; požaduje, aby tento útvar používal nové technologie a aby spolupracoval s místními agenturami s cílem udržet náklady na kontrolu na nízké úrovni; je toho názoru, že by se činnost tohoto útvaru měla řídit hlediskem nákladů a že by příjmy měly být směřovány do rozpočtu EU a vyhrazeny pro služby spojené s lepším prováděním právních předpisů;
39. vyzývá členské státy, aby vypracovaly a zveřejnily srovnávací tabulky znázorňující provedení směrnic EU do vnitrostátního práva s cílem zlepšit transparentnost a otevřenost legislativního procesu a usnadnit jak Komisi, tak vnitrostátním parlamentům dohled nad řádným prováděním právních předpisů EU;
40. zdůrazňuje, že soudci a státní zástupci hrají důležitou úlohu při vymáhání právních předpisů v oblasti životního prostředí, a že je proto velmi důležité, aby se jim dostalo řádného školení a informací o těchto politikách;
41. zdůrazňuje významnou úlohu občanů v procesu provádění právních předpisů a naléhavě žádá členské státy a Komisi, aby je do tohoto procesu strukturovaně zapojila; v tomto ohledu rovněž uvádí význam přístupu občanů ke spravedlnosti;
42. vyzývá Komisi a členské státy, aby výslovně stanovily konkrétní časový rámec, v němž soudy vyřeší případy týkající se provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí, aby nebylo možno používat zpoždění v provádění právních předpisů v oblasti životního

prostředí a v řešení případů soudy jako záminku pro neplnění povinností a brždění investic; vyzývá Komisi, aby stanovila objem investic, které nebyly uskutečnány v důsledku zpoždění v soudních řízeních týkajících se nedostatků v provádění právních předpisů v oblasti životního prostředí;

43. zdůrazňuje zásadní význam aktivního informování občanů a nevládních organizací o politikách EU v oblasti životního prostředí již v počáteční fázi s cílem zapojit je do přípravy a do realizace těchto politik; naléhavě proto požaduje, a to i s ohledem na zjištění skupiny nezávislých zúčastněných stran na vysoké úrovni pro otázky administrativní zátěže, aby bylo v tomto směru vyvinuto větší úsilí za účelem posílení důvěry veřejnosti v právní předpisy EU v oblasti životního prostředí s přihlédnutím ke skutečnosti, že lepší životní prostředí pro lepší život nemohou jednostranně vytvořit orgány bez podpory společnosti;
44. s ohledem na projekty s přeshraničním vlivem na životní prostředí vyzývá členské státy, aby neprodleně vyčerpávajícím způsobem informovaly dotčenou veřejnost a orgány v jiných členských státech a aby přijaly opatření potřebná k zabezpečení toho, že dotčená veřejnost i orgány budou vhodným způsobem konzultovány;
45. naléhavě žádá členské státy, aby právní předpisy EU v oblasti životního prostředí prováděly co nejjasněji a nejjednodušeji a tak, aby byly co nejpřístupnější jejich uživatelům s tím, že zajistí jejich účinnost.
46. vyzývá členské státy, aby dále plně a řádně prováděly právní předpisy EU v oblasti životního prostředí ve svém vnitrostátním právu, aby uplatňovaly přijaté politiky a strategie v rámci sedmého akčního programu pro životní prostředí a aby zajistily přiměřené kapacity a finanční prostředky pro jejich řádné provádění i v období úsporných opatření, neboť neprovedení či neúplné provedení právních předpisů EU v oblasti životního prostředí je nejen nezákonné, ale z dlouhodobého hlediska i mnohem nákladnější pro společnost;
47. zdůrazňuje potřebu zajistit, aby právní předpisy plnily svůj účel a odrážely nejnovější vědecký výzkum; vyzývá tedy EU a členské státy, aby pravidelně hodnotily, zda právní předpisy EU v oblasti životního prostředí vyhovují těmto požadavkům, a v případě potřeby je vhodně upravily;
48. uznává, že dohody dosažené v prvním čtení mohou vést k neodpovídajícímu provádění právních předpisů, má-li být konkrétní obsah stanoven až v prováděcích opatřeních, žádá proto všechny aktéry, aby zajistili, že se rozhodování bude opírat o jednoznačné prohlášení politické vůle; zdůrazňuje proto, že je zapotřebí srozumitelných a jednotných právních předpisů v oblasti životního prostředí, vypracovaných na základě hodnocení politik ze strany veřejnosti a na základě zpětných vazeb;
49. je toho názoru, že Komise by měla při tvorbě právních předpisů EU nadále používat směrnice, aby umožnila členským státům i regionálním a místním orgánům provádět evropské právní předpisy v souladu s jejich příslušnou situací; žádá však Komisi, aby zvýšila podporu, kterou nastínila již ve svém návrhu, a to prostřednictvím dalších studií nebo kroků uvedených v posouzení dopadů;

50. oceňuje skutečnost, že se začalo provádět posuzování dopadů na životní prostředí, a vyzývá členské státy, aby zabezpečily lepší uplatňování těchto právních předpisů tím, že budou zohledňovat zejména potřeby malých a středních podniků a obyvatel, ale i flóry a fauny; dává najevo své znepokojení nad pomalým tempem, s nímž členské státy toto posuzování často realizují, a žádá, aby v rámci budoucí revize této směrnice byly zavedeny záruky nestrannosti a objektivitě tohoto posuzování;
51. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, Výboru regionů a vnitrostátním parlamentům.

5. 12. 2012

STANOVISKO PETIČNÍHO VÝBORU

pro Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

k většímu využití potenciálu opatření EU v oblasti životního prostředí: budování důvěry prostřednictvím lepších znalostí a lepší schopnosti reakce (2012/2104(INI))

Navrhovatel: Giles Chichester

NÁVRHY

Petiční výbor vyzývá Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jako věcně příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. bere na vědomí časté obavy, jež mají předkladatelé petic v několika oblastech politiky životního prostředí, které se týkají například skladování odpadů a nakládání s ním, přírodních stanovišť volně žijících zvířat a kvality ovzduší a vodních toků; oceňuje jejich snahu přivést orgány k odpovědnosti a vyzývá členské státy, aby k nim byly otevřené a spolupracovaly s nimi;
2. naléhavě žádá členské státy, aby přijaly opatření, která jsou pro ochranu životního prostředí a podporu udržitelného rozvoje nezbytná a aby současně pamatovaly na nezbytnost zdravého a konkurenceschopného hospodářství; zdůrazňuje, že místní obyvatelé musejí mít při rozhodování o co nejlepším vyvážení lidských potřeb a potřeb jejich životního prostředí významné slovo;
3. vzhledem ke skutečnosti, že těmi, kdo může nejlépe posoudit, jaké priority jsou pro místní oblasti nejvhodnější, jsou občané a obyvatelé členských států, je přesvědčen o tom, že u problematiky životního prostředí by měla být v co nejvyšší možné míře uplatňována zásada subsidiarity;
4. uznává, že nadměrná úprava (tzv. „gold-plating“) právních předpisů EU v oblasti životního prostředí může mít nežádoucí dopad, který se projeví menší ochotou takové právní předpisy přijímat; vyzývá členské státy, aby v případě, že ve svých právních předpisech chtějí zajít dále, než vyžadují směrnice EU, zjistily, zda pro to existuje jasný důvod;

5. zdůrazňuje naléhavou potřebu rozvíjet v EU nové kapacity pro výrobu čisté energie a investovat do technologií, které mohou poskytnout alternativní způsoby výroby energie; uznává, že tento krok nelze uskutečnit, aniž by neměl žádný dopad na životní prostředí, a naléhavě proto žádá EU a členské státy, aby se otázkou nepříznivých dopadů na životní prostředí zabývaly a aby po ukončení každého projektu uvedly používané oblasti do jejich původního stavu;
6. domnívá se, že mají-li občané EU politice v oblasti životního prostředí lépe rozumět, mají-li ji přijímat kladně a spolupracovat a má-li být tato politika v souladu s politikami místních samospráv, je nezbytné mít vysoce kvalitní normy týkající se informací a transparentnosti právních předpisů v oblasti životního prostředí a uplatňovat předpisy EU a posilovat jejich spolupráci s místními orgány; vyzývá Komisi, členské státy a dotčené oblasti, aby zlepšily tok informací a transparentnost tím, že budou aktivnější a budou mezi sebou v častějším kontaktu;
7. s ohledem na projekty s přeshraničním vlivem na životní prostředí vyzývá členské státy, aby neprodleně vyčerpávajícím způsobem informovaly dotčenou veřejnost a orgány v příslušných členských státech a aby přijaly opatření potřebná k zabezpečení toho, že dotčená veřejnost i orgány budou náležitě konzultovány;
8. oceňuje skutečnost, že se začalo provádět posuzování dopadů na životní prostředí a vyzývá členské státy, aby zabezpečily lepší uplatňování těchto právních předpisů tím, že budou zohledňovat zejména potřeby malých a středních podniků a obyvatel, ale i flóry a fauny; dává najevo své znepokojení nad skutečností, že členské státy mají s realizací tohoto posuzování často zpoždění, a žádá, aby v rámci budoucí revize této směrnice byly zavedeny záruky nestrannosti a objektivitě tohoto posuzování;
9. naléhavě žádá Komisi, aby našla způsob, jak lépe definovat a rozvíjet společnou rybářskou politiku a společnou zemědělskou politiku v souladu s acquis EU v oblasti životního prostředí;
10. naléhavě žádá členské státy, aby právní předpisy EU v oblasti životního prostředí prováděly co nejjasněji a nejjednodušeji a tak, aby byly co nejpřístupnější jejich uživatelům s tím, že zajistí jejich účinnost.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	3.12.2012
Výsledek konečného hlasování	+: 13 -: 0 0: 2
Členové přítomní při konečném hlasování	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Giles Chichester, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Rolandas Paksas, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Birgit Collin-Langen, Vicente Miguel Garcés Ramón, Marian Harkin
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Gabriel Mato Adrover

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	23.1.2013
Výsledek konečného hlasování	+: 63 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Martina Anderson, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Paolo Bartolozzi, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Milan Cabrnock, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Krahmer, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Gilles Pargneaux, Antonyia Parvanova, Pavel Poc, Frédérique Ries, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Åsa Westlund, Glenis Willmott, Marina Yannakoudakis
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Margrete Auken, Minodora Cliveti, José Manuel Fernandes, Vicky Ford, Gaston Franco, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Vittorio Prodi, Christel Schaldemose, Birgit Schnieber-Jastram, Renate Sommer, Alda Sousa, Rebecca Taylor, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Olle Ludvigsson